

GRATIS

Personligheten

Dess bildning och dess värde för
för människans utveckling

Utdrag ur den 765:e kontakten från 3:e februari 2021

FIGU – SSSC
Freie Interessengemeinschaft
Hinterschmidrüti 1225
8495 Schmidrüti ZH
Schweiz www.figu.org

© FIGU 2021

Vissa rättigheter reserverade

Detta verk är, där inget annat anges, licensierat under www.figu.org/licenses/by-nc-nd/2.5/ch/

Den icke-kommersiella användningen är därför uttryckligen tillåtet utan ytterligare tillstånd från författaren.

Inledning

Personligheten, min personlighet – vilka meningsfulla ord! När jag uttalar dessa två ord långsamt och klokt tänker jag på ansvar, aktning, respekt, kärlek, glädje och lycka. Det är värt att tänka på sin egen personlighet såväl som på sin personlighet i allmänhet. De frågor som därvid uppstår kan vi finna i «Läran om sanningen, Läran om Skapelseenergin, Läran om livet». En av de viktigaste frågorna för mig lyder: När och var börjar personlighetens utveckling? Människan börjar faktiskt sitt nuvarande liv den 21: a dagen efter befruktningen i livmodern och inte så som hävdas av andra, på befruktningdagen eller vid födseln. På denna dag återföds den kreativa energin i embryot och återupplivar det tillsammans med det inkarnerade medvetandet och personligheten, både nya och obelastade, skapade av det övergripande medvetandeblocket i livet efter detta. Dessa tre faktorer, skapelseenergin, medvetandet och personligheten är hörnstenarna i mänskligt liv med uppgiften medveten evolution. Tyvärr försummas denna grundläggande uppgift ofta av människan eftersom han inte vet bättre, eller för att han inte har fått lära sig den. De första åren av våra liv är mycket viktiga och präglade. Föräldrarna eller vårdnadshavarna och hela miljön har ett enormt inflytande på barnets eller småbarnets utveckling, eftersom de "praktiskt taget exemplifierar" livet för honom och vars inflytande är mycket större än de ofta föreställer sig. Under dessa första år börjar personlighetsbildningen, steg för steg. Den tonåriga personen uppfattar sig själv och sin omgivning mer och mer medvetet. För små barn är deras hem det ultimata, de tycker att det är "normalt", även om det mycket ofta inte är bra och problematiskt. Med tiden fortsätter medvetandet och personligheten att utvecklas, och två viktiga aspekter blir allt viktigare, självutbildning och självansvar; men även här saknas ofta lärande vägledning i unga år – och ofta även för äldre. Tonåringen vill gärna fatta sina beslut, omsätta sina tankar i praktiken, gå sin egen väg, differentiera sig, prova nya saker etc. Oavsett om människan uppfattar det eller inte så fortsätter han att utbilda sin personlighet under hela sitt liv. Tyvärr är det materiella värdet mycket mer närvarande än det Skapelseaktiga värdet, som ofta är mycket överskuggat. Det finns kurser som ger vägledning: hur man blir frisk, hur blir jag rik, hur blir jag smal, hur blir jag framgångsrik. Det finns danskurser, matlagingskurser, sömnadskurser, fitnessklasser m.m.

Människan är ofta så upptagen att hon inte ens märker hur hon lever förbi livets mening. Det lönar sig att stanna upp och söka och hitta livets sanna mening och värde. En mening har blivit viktig för mig: «Det människan letar efter, kommer han att hitta.» Men sanningen är den, att det materiella livet kommer att förgås med kroppen.

Naturligtvis är våra hälso- och materiella behov av betydelse, men personlighetens medvetna utveckling får inte försummas. Detta väcker frågan: «Vad är det, hur kan jag forma det på ett bra sätt och påverka den positiva utvecklingen av min personlighet?»

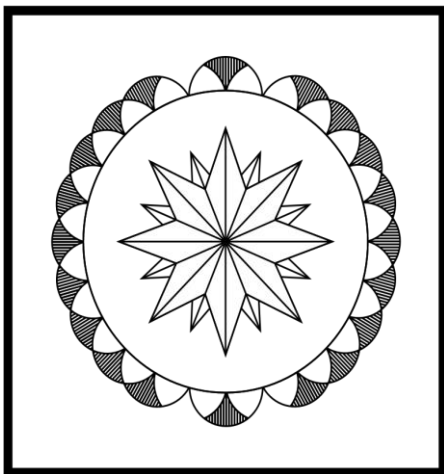
Förklaringen som BEAM («Billy» Eduard Albert Meier) presenterar för oss i den 765:e kontaktrapporten ger oss en bra förklaring och visar hur komplex vår personlighet är och vilket inflytande den har på livets förlopp. Denna text har påverkat mig mycket och fått mig att tänka.

Maria Friedel, Tyskland

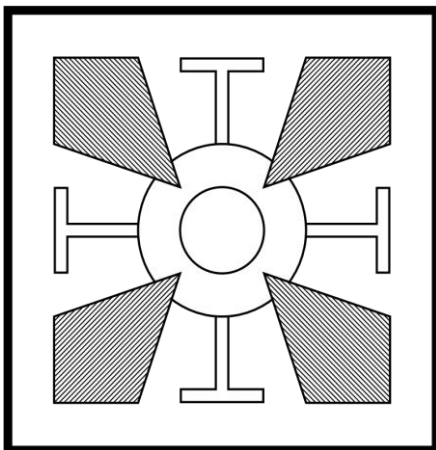
Personligheten

Dess bildning och dess värde för människans evolution.

Utdrag ur den 765:e kontakten från onsdagen den 3 februari 2021, kl. 22:57

Skapelseenergi-läro-symbol (Medvetande)

Skapelseenergi-läro-symbol (Personlighet)

Förklaring av <Billy> Eduard Albert Meier, BEAM

Billy: Vad beträffar medvetande, personlighet och karaktär kan följande förklaras:

Tyvärr har jordisk psykologi och filosofi fortfarande ingen kunskap, så som de heller inte har fått någon insikt i vad som menas med värdena medvetande, personlighet och karaktär. Som ett resultat vet de fortfarande inte idag att människans karaktär inte är en beståndsdel av personligheten och att den inte heller är integrerad i den. Det som har utformats felaktigt och "lärts" i detta avseende sedan urminnes tider genom olika filosofier och psykologiriktningar och som fortfarande lärs ut i dag är tyvärr falskt och motsvarar en villolära utan motstycke. Och detta är resultatet av en mänsklig påfundsprodukt i form av en skapad hypotes, eller ett obevisat antagande, uttalande, uppfattning, åsikt, aning, förmodan och spekulation, som felaktigt påstår sig vara riktig och korrekt, även om det är fundamentalt fel. Därvid blir exakta motsatsen, just det reala verkliga, inte ens betraktat som en valfri idé, följaktligen förnekar vilseledda vetenskaper inom psykologin och filosofin som har stött på hypotesen, varje verklig förklaring till vad medvetande, personlighet och karaktär effektivt är. Så när det gäller hur de är konstruerade och på vilket sätt och vis de skapas i människan, hålls det bara fast vid det som alltid har spridits som falsk lära. Som ett resultat av deras okunskap och okunnighet förnekar psykologin och filosofin krampaktigt den verkliga verkligheten och försöker undertrycka den verkliga sanningen genom att genomdriva sin tro på hypotesen. Och detta görs särskilt kraftigt sedan psykologin slog igenom på 1900-talet, och följaktligen har dess hypotesen feldefinierats och vilseletts om vad människans medvetande, personlighet och karaktär verkligen är och hur och av vad de uppstod och var de berör. Som alltid har psykologi och filosofi försökt framställa vetenskapens hela hypoteser som effektiv kunskap, även om det i många fall inte finns effektiva sanna bevis, utan bara falska former av förklaring som ett resultat av antaganden eller hypoteser, som ofta "upprätthålls" i årtionden eller till och med århundraden innan de kan bevisas som rätta eller falska. Under hela denna tid hävdas dock en saks korrekthet envist, även om det bara motsvarar en hypotes, som så väl en riktighet av en sannolikhet likväl som från en osannolikhet.

I grund och botten bestrids dock detta av hypotetikerna genom bräckliga och påstådda logiska uttalanden för att dölja deras okunnighet och oförstående.

Ett falskt påstående, som i själva verket endast bygger på ett helt falskt och fabricerat antagandeanspråk, men som leder till tro och formuleras i enlighet därmed, kvarstår och motsvarar ändå bara ett obevisat antagande, förmodan och bara en hypotes som försöker övertyga en giltighet för att verifiera det som korrekt, varigenom den framstår lämplig och bör förklaras korrekt. Filosofi och psykologi har sitt ursprung i en mycket gammal, forntida tid i det avlägsna förgångna, och det hela leder redan tillbaka till de första tänkande människorna av förhistorisk tid, när de första ursprungliga primitiva mänskliga formerna av de första sätten att tänka blev kapabla. Detta, medan dagens psykologi bara har en kort historia, som officiellt började först på 1900-talet, men denna disciplin har kunnat växa fram ur rötterna av tidig psykologi, som har utvecklats under miljontals år sedan förhistoriska människor kom till, fram tills idag, och som jag nämnde, går tillbaka långt in i det förflutna, men nu "kröns" som en erkänd vetenskap och som en professionell titel med en magistertitel, om en kandidatexamen tidigare avlagts. De filosofiskt och psykologiskt betingade falska och vilseledande hypoteser som cirkulerar i dagens "moderna" avseende definition av medvetande och personlighet har hemsökt människors hjärnor sedan urminnes tider, särskilt med hänsyn till psykologin och filosofin. Därigenom har långtgående och alltmer märkliga hypoteser och fantasiblorror uppstått, vilket inte kunde vara mer vilseledande och förklara något som i verkligheten inte är så eller ens är effektivt annorlunda än allt vad som <förklaras>, presenteras och förstås".

Faktum är att människor har hanterat psykologiska frågor sedan urminnes tider, särskilt på ett vetenskapligt sätt sedan 1900-talet, även om denna vetenskap i sig fortfarande är ung och började först när människor inledde det vetenskapliga sökandet efter vad som utgör människor innersta. Därför, även om psykologi har en lång historia från det avlägsna förflutna av de första människorna, har den fortfarande bara en mycket kort historia sedan dess vetenskapliga grund på 1900-talet, när vetenskaplig minnesforskning började, miljontals år senare efter urtidstiderna, när de första primitiva människorna behandlade de första psykologiska frågorna, dock ännu utan den minsta aning om psykologi. Nu, om en gissning eller hypotes formuleras i en form av ett uttalande som förklaras som logiskt, även om det bara är ett antagande eller till och med en patologiskt betingad vilseledande och medvetandeförtvinande fantasi, så som i tron på en Guds skapare, kan detta inte bara bevisas och inte verifieras, utan är tydligt igenkännligt som vanföreställning och kan inte ha någon giltighet enligt klart förstånd och förnuft, men ändå vara lämplig att omedvetet framkalla självbedrägeri i visioner och framträdanden av alla slag, som genom vanföreställningar likväl genom självbedrägeri hävdas och förklaras som sant och äkta.

Detta beror på att trons villfarelse inte längre erkänner den effektiva reala verkligheten, för att inte tala om att den nödvändiga förståelsen i avseende av att sanningen fortfarande kan uppnås, även i den meningen – eftersom allt som har sagts hittills uttryckligen handlar om människans personlighet – som när det gäller frågan om vad och vilka faktorer människans personlighet består av, följaktligen antas helt felaktiga premisser i detta avseende och används för falsk bedömning.

Sen alltid har de gamla och nya filosoferna och även den nyaste av nutiden konsulterats och meningslöst papegojat om vad de tillsammans har fantiserat som en personlighetsfaktor, utan att komma fram till saken och förstå vad personligheten effektivt förkroppsligar. Även de nyaste filosoferna och psykologerna papegojar bara de traditionella falska doktrinerna, utan att själva sträva efter den reala verkligheten, för att slutligen ta reda på vad människans personlighet effektiv är och vad den inte är, vad den bygger på och hur den bildas, men framför allt hur den fungerar och att den inte har något att göra med karaktär. Personligheten är inte resultatet av karaktär, beteende och deras värdering, vilket felaktigt antas och hävdas av hela den jordiska psykologin och filosofin, eftersom personligheten innehåller långt fler andra aspekter, som består av ett stort antal olika individuella och antropologiska grundläggande egenskaper som bestämmer det övergripande omfattande mänskliga beteendet i varje förhållande.

Den omfattande individualiteten i all dess utpräglade omisskännlighet och divergens respektive motståndskraft och stridbarhet av alla väsenfaktorer utgör den effektiva grunden för människans personlighet, som uttrycker mänskligt medvetande som absolut egenhet och unikheter. Alla de många väsenfaktorer som förstånd-förnuft-igenkännliga och därmed fastställbara, speciella, unika och endast det förstånd- och förnuftbegåvade väsendets naturliga faktorer gör det möjligt för människan att skapa sin egen personlighet genom sina egna evolutionära ansträngningar, vilken är unik, speciell och aldrig likartad en annan människas. De grundläggande förutsättningarna av personlighetsfaktorer för bildandet av en personlighet motsvarar vissa värden hos typer av väsenarter, som varje person måste utarbeta från grunden, och genom vilka han – om alla värden är korrekt och evolutionärt utarbetade – implementerar dem och formar dem till sin ensamt egna personlighet. Detta kräver dock inte bara en enkel utveckling, utan också en hälsosam psykologiträning, eftersom detta då bildar en effektivt individuell personlighetsbild som är unik för den berörda personen, som framträder med personliga emotioner och andra aspekter, med mycket olika betydelser och verkningar etc.

Allt beror enbart på de många olika typer av väsenarter som människan måste utarbeta och forma till sina egna personliga värden, som sedan motsvarar personlighetsvärdet beroende på upparbetat resultat av antal och nivå.

Hela det höga antalet av de cirka 100 typer av personlighetsutveckling som erfordras för personlighetsutveckling kräver en kontinuerlig medveten tankeintensiv upparbetning och utarbetning, som ständigt utvecklar personligheten på ett värdefullt stärkande sätt under den i grunden livslånga inlärningsprocessen. Därvid är dock viktigt i vilken utsträckning denna medvetandeutvecklingsprocess och därmed i grunden också personlighetsutvecklingsprocessen vårdas och genomförs på ett medvetet sätt. Tyvärr är faktumet i detta avseende att sedan antiken har endast en liten minoritet medvetet bemödat sig med sin personlighetsutveckling och sin omsorg samt utvecklingen av medvetandet, medan majoriteten av alla folk kriminellt försummar denna viktiga evolutionära nödvändighet av utveckling, lever dumt däri och låter sig icke-lärande drivas på av likasinnade folkledare och dessutom låter sig utnyttjas. Tyvärr gör endast en mycket liten del av jordens folk, av personligt och gemensamt intresse, liksom för det goda och freden samt för hela den jordiska mänsklighetens framsteg, en effektiv ansträngning för att medvetet främja lärandet och utvecklingen av ett ytterst viktigt medvetandetillstånd och därmed också främja en högkvalitativ evolutionär personlighetsutveckling. Utelämnandet eller endast en halv eller delvis utveckling av medvetandetillståndets värde samt personligheten leder oundvikligen inte bara till allvarliga brister när det gäller förstånd och förnuft, utan främst till försummelse i förhållande till intelligensutveckling. Och exakt och uttryckligen är intellektet som krävs för en hög medvetandegrad den avgörande energifaktorn som bestämmer förnuft, förstånd och därmed också uppfattandet, beslutsfattandet, utvärderingen och handlingen samt personlighetens hela natur, tillstånd och värde samt dess verkan på hela livsstilen, samt även följande uppbyggnad av karaktärens utveckling och alla dess egenskaper. Och detta är uttryckligen enskilt uppgiften och verksamheten av personligheten, vilket blir vad den är genom en 77-värdig egenskapsutveckling, för att sedan skapa karaktärsblocket med alla dess egenskaper genom alla dess utvecklingsmässigt förvärvade värden - separerade från dem. Och detta sker i enlighet med alla de personlighetsvärden eller personlighetsovärden som personligheten själv har utarbetat utifrån de 77 faktorerna som bra eller dåliga, bästa, halvvärdiga eller tomma värden, som lagrats i karaktären och detta i sin tur i medvetandeblocket, för att sedan vara självständigt aktiv på ett positivt eller negativt sätt, beroende på hur positiva eller negativa impulser bildas i medvetandet enligt personlighetsvärdena, vilka tas upp av karaktären och enligt dess egenskaper har en självständig effekt på människans beteende, och han sätter de aktuella karaktäregenskaperna i rörelse och lever ut dem på ett positivt eller negativt sätt.

Det bör också förklaras att de två höga värden som nämns, medvetandets utveckling och personlighetens utveckling, inte på något sätt är relaterade till karaktären eller till någon av dess egenskaper, följaktligen bildar eller förkroppsligar karaktären varken medvetandet eller personligheten. Som ett resultat är medvetandet och personligheten eller personlighetshållningen och medvetandehållningen inte karaktärsrelaterad, eftersom i princip blir karaktären och dess egenskaper, liksom de resulterande beteendena och handlingarna först bildade och formade av det nödvändiga utarbetade medvetandestillståndet och personligheten som utvecklar sig från det som helhet. Och detta sker enligt den logiska bearbetningen och den resulterande utvecklingen av alla 77 typer av väserarter, som av naturen är förutbestämda för personlighetsutveckling och alla måste bearbetas, utvecklas och formas i sina många individuella innehållsvärden.

Men om alla dessa höga värden inte behandlas medvetet och därefter inte medvetet utvecklas och upprätthålls, resulterar endast en naturligt förutbestämd arkan respektive ett otillräckligt medvetande och så att säga dolt och därmed också underlägset och oprecist samt orfiskt eller en diffus personlighetsutveckling utan iögonfallande speciella värden. Och detta motsvarar en låg utveckling av personligheten, som beskrivs i hemlig vetenskap respektive i dess «Arcane princip», liksom ögonblicket för personlighetsigenkänning hos människor. Detta innebär att – i den mån personen som observerar en annan person kan göra en tydlig och exakt observation samt besitta nödvändiga psykologiska förmågor och kunskaper – kan han känna igen och förstå sin nästas personlighetstillstånd.

Detta, å ena sidan, liksom hans tidigare strävan och bemödan när det gäller personlighetsutvecklingen, men även i vilken utsträckning han kommer att använda sin strävan och bemödan för sin personlighetsutveckling nu och i framtiden.

Människans personlighetsutvecklingstillstånd förkroppsligar allt värde och ovärde i sin personlighet i förhållande till allt och alla. Ett lågt eller högt personlighetstillstånd motsvarar därför något negativt eller positivt, som oundvikligt resulterar i ett lågt eller högt medvetandevärde, vilket också formar karaktären och dess egenskaper, vilket är en produkt av personligheten och dess medvetenhet. Det innebär till exempel att något negativt eller falskt, som har en skadlig effekt på karaktären genom överdrivna rörelser av tankar, känslor och psyket – till uteslutning och kringgående av personligheten och medvetandet – inverkar på karaktären direkt, varigenom inga tankar, beslut och handlingar av egna personligheten kan äga rum. Tvärtom finns det bara vilseledande och självinitiativkvävande indoktrineringsmetoder som på grund av yttre-, omvärlds- eller religiösa influenser förhindrar och stryker allt självständigt tänkande, beslutsfattande och handlingar av människan.

Som ett resultat av trons förräderi som inverkar på honom blir han dock inte medveten om detta, så han följer det hela slarvigt och blint, varigenom han lever ut sina låga karaktärsdrag och urartningar etc., som är okontrollerbara för honom. Detta bildas genom att låta sina låga instinkter, som han bildar utanför någon kontroll av sitt medvetande och sitt omedvetna, röra och svalla upp tanklöst i sig själv, eftersom han försummar sitt medvetande och personlighetsbildning och inte förmår uppfatta att han agerar av främmande kontrollerade krafter av något slag och därför är oförmögen till något personligt styrande och ställande.

De 77-faldiga väsenarterna, som är oundgängliga för utvecklingen av medvetandet, liksom för personlighetsutveckling och måste användas, ska majoriteten listas nedan, så att de kan byggas upp från grunden med avseende på utvecklingen av medvetandet och personlighetens utveckling, för att sedan använda den medvetet skapade värdefulla personligheten för en bra och rättvis livsstil enligt vad som har lärts.

1. Väsenarten av särdrag och egenheter hos det kroppsliga beteendet
2. Väsenarten av mänsklig värdighet av att vara människa
3. Väsenarten av tanke sätt, känslornas och psyket
4. Väsenarten av kooperativ dominans
5. Väsenarten av konversationsförmåga
6. Väsenarten av återhållsamhet
7. Väsenarten av tillfredställelse
8. Väsenarten av balans
9. Väsenarten av självständighet
10. Väsenarten av relationer
11. Väsenarten av spontanitet
12. Väsenarten av otvungenhet
13. Väsenarten av aktivitet
14. Väsenarten av allvarighet
15. Väsenarten av motivationsförmåga
16. Väsenarten av emotioner
17. Väsenarten av självstyrning
18. Väsenarten av förstånd och förnuft
19. Väsenarten av emotioner
20. Väsenarten av självförverkligande
21. Väsenarten av kreativitet
22. Väsenarten av intelligens
23. Väsenarten av självförnimmelse

- 24.Väsenarten av självutformning
- 25.Väsenarten av motståndskraft
- 26.Väsenarten av självbestämmande
- 27.Väsenarten av målsättning
- 28.Väsenarten av självlärande
- 29.Väsenarten av självuppfostran
- 30.Väsenarten av självledning
- 31.Väsenarten av Heder och uppskattning
- 32.Väsenarten av färdigheter
- 33.Väsenarten av anlag - uttrycksfullhet
- 34.Väsenarten av tankekonsekvens
- 35.Väsenarten av operationalisering
- 36.Väsenarten av rationalisering
- 37.Väsenarten av sambandet mellan existens och icke-existens = liv och död
- 38.Väsenarten av självbedömning
- 39.Väsenarten av självdisciplin
- 40.Väsenarten av självärlighet
- 41.Väsenarten av självstabilitet
- 42.Väsenarten av självbehärskning
- 43.Väsenarten av självvärde
- 44.Väsenarten av medkänslan
- 45.Väsenarten av uppmärksamhet
- 46.Väsenarten av självgestaltning
- 47.Väsenarten av egen medvetandeutveckling
- 48.Väsenarten av begrundande
- 49.Väsenarten av självetik
- 50.Väsenarten av aktsamhet
- 51.Väsenarten av självigenkänning
- 52.Väsenarten av självuppfyllnad
- 53.Väsenarten av Självkänedom
- 54.Väsenarten av självbildning
- 55.Väsenarten av självreglering
- 56.Väsenarten av självrådgivning
- 57.Väsenarten av självkultivering
- 58.Väsenarten av medvetandeutveckling
- 59.Väsenarten av självstrategiutveckling
- 60.Väsenarten av självmedvetenhet
- 61.Väsenarten av självbestämmande

- 62.Väsenarten av öppensinnighet
- 63.Väsenarten av öppenhet
- 64.Väsenarten av tystlåtenhet
- 65.Väsenarten av självdiagnostik
- 66.Väsenarten av livserfarenhet
- 67.Väsenarten av extraversion
- 68.Väsenarten av emotionell stabilitet
- 69.Väsenarten av samvetsgrannhet
- 70.Väsenarten av förenlighet
- 71.Väsenarten av inneslutenhet = tystlåtenhet
- 72.Väsenarten av introvert och extrovert
- 73.Väsenarten av språkanvändning
- 74.Väsenarten av moral/sedlighet
- 75.Väsenarten av upplevelseförmåga
- 76.Väsenarten av självbevarelsedrift
- 77.Väsenarten av följdriktighet/logik

Dessutom, vid sidan av de 77 väsenarterna av personlighet som ska bearbetas för personlighetsutveckling, ska de 7 väsentliga typerna av bildandet av självsäkerhet eller strävan efter oföränderlig trygghet utvecklas, vilket uttrycker deras oundvikliga värde som en kardinalpunkt i hela livsorienteringen.

Bildandet av självsäkerhet

1. Väsenarten av konsekvens
2. Väsenarten av empati
3. Väsenarten av insikt
4. Väsenarten av ödmjukhet
5. Väsenarten av överseende
6. Väsenarten av lojalitet
7. Väsenarten av långmodighet

I den kontinuerliga utvecklingen av de 77 typerna av väsenarter för personlighetsutveckling och de 7 väsenarterna för bildandet av självsäkerhet är 21 ytterligare värden för bildandet av betänksamhet också oundvikliga i sina breda värden som ska utvecklas på bästa möjliga sätt, nämligen följande:

Bildande av betänksamhet

1. Känsla av livsbejakande
2. Känsla av förnimmelse
3. Känsla av förmågan att självagerande
4. Känsla av livssamarbete
5. Känsla av verklighetsuppfattning
6. Känsla av självansvar
7. Känsla av sparsamhet
8. Känsla av effektiv omtänksamhet
9. Känsla av tankekontroll
10. Känsla av harmoni
11. Känsla av finkänslighet
12. Pliktkänsla
13. Känsla av rationalitet
14. Känsla för objektivitet
15. Självständighetskänsla
16. Känsla av orubblighet
17. Känsla av fredsvilja
18. Ansvarskänsla
19. Känsla för sanning
20. Känsla av empati
21. Känsla för målorientering

Dessa totalt 105 bildningsfaktorer med dess restaurerande värdeskapande, motsvarar den bästa möjliga grunden för personlighetslivsprincipen, enligt vilken människan leder sitt liv i och konstant utvecklas medvetet och i kunskap fram till slutet av sina dagar. De ovannämnda 105 värdena motsvarar dock bara personlighetens grundläggande förutsättningar och formar dem i sina grundläggande riktlinjer, för förutom dessa finns det många andra och liknande inlärningsfaktorer, som dock gradvis uppstår under livets gång och bearbetas medvetet allt eftersom - eller inte. När det gäller de psykologiska aspekterna, som också spelar en viktig roll i personlighetsutvecklingen, har förmodligen varje person sina egna föreställningar, åtminstone är det så jag ser det. Men när jag tittar på psykologgillet och deras vaga bild av deras psykologi-åsikter ser det inte bättre ut än generellt för alla människor som är utbildade inom psykologi.

Det kan inte vara fråga om bättre, för närmare betraktat uppfinner många psykologiforskare fortfarande och <förklarar> galen nonsens som effektivt hjärnpulveriserar och avslöjar hur lite människokänedom, än mindre personlighetskunskap, de har. Sammantaget – och jag hävdar inte detta, utan vet det – har de alla inte ens en aning om vad människans personlighet faktiskt är, vad den består av och genom vilka och hur många faktorer som måste skapas och byggas upp av människan. Dessutom, om alls, förklarar varje person vanligtvis något annat än vad psykologi ska vara, för när man frågar om det ger alla sitt eget "«svar på något sätt», eftersom ingen tydlig definition kan ges, och det är därför det inte är utarbetat hypotetiskt och inte beror på verklighet och sanning. Vad psykologi egentligen är måste därför först utforskas av psykologivetenskap, men för att göra det så måste många av de gamla "kunskaperna", påståenden och andra kameler kastas bort för att skapa ny och effektiv verklig och sanningsenlig kunskap. Den gängse definitionen av psykologi, som cirkulerar och lovordas som "vetenskapen om människans erfarenhet och beteende", är tyvärr inte det ultimata som sägs ha fåsts vid Herakles pelare för att markera världens undergång vid Medelhavets sund mellan Nordafrika och Gibraltar. Människans erfarenhet och beteende och alla fysiska och psykologiska aspekter som är förknippade med det motsvarar en extremt flexibel definition, eftersom det inkluderar allt som människan är, vad och hur han tänker, liksom hur han formar sina tankar och känslor och därmed psyket, hur han präglar sin moral, hur han formar sina beteenden, hur och vad hans mentalitet är, och hur han använder sitt förstånd och förnuft och intellekt, men hur han också utför sina handlingar. Sammantaget, för den värdefulla psykologiska bedömningen av människan, är allt nödvändigt och oundvikligt, vilket också uttrycker hans personlighet som helhet. Om psykologi tas strikt som en mänsklig bedömningsfaktor, kan det hela bara göras på ett effektivt korrekt sätt om medvetande-, empati-, social-, medkänsla-, etikmodellen och närhet till naturen etc. också beaktas och utvärderas. Å ena sidan är detta dock helt okänt inom jordisk psykologivetenskap, precis som de å andra sidan saknar de alla grundläggande grunder som är nödvändiga för en psykologisk bedömning av en person, nämligen de utarbetade resultaten av samtliga 77 typer av väsenarter, som oundvikligen är viktiga och kräver beaktan och utvärdering. Dessa faktorer motsvarar den effektiva såväl som oundvikliga betydelsen av utarbetningen av en psykoanalys, eftersom endast från alla dessa multiplikatorer kan den nödvändiga kunskapen och förståelsen samt nödvändiga kunskapen och all information för bestämning av personligheten och medvetandetillståndet, tanke- och känslvärden och psyket hos alla verkliga värden erkännas, förstås och slås samman till en sanningsenlig korrekt utvärdering och psykologisk analys.

Men även detta är lika okänt för jordisk psykologivetenskap som det oundärliga i avseende av kunskapen om helheten av alla medvetanderelaterade egenskaper och personlighetsdrag hos en människa eller en annan levande varelse. Förutom flertal impulser inkluderar alla dessa egenskaper särskilt – som förklarats – tankarna och känslorna, varigenom känslorna påverkar personligheten och därmed formar och präglar den. Utöver detta framträder alla individuella medvetna förmågor ur detta, inklusive förmågan att tänka, känslöförmåga, emotioner och förmågan att lära, liksom perceptionsförmåga, motivation och empati samt kunskap, intuition, fantasi, drömmar, poesi, glädje, sorg, önskningar och färdigheter etc.

Men för att förstå och begripa allt detta behövs dock mycket mer än bara vad jordisk psykologivetenskap lär och därmed arrogant menar. Faktum är att med effektiv psykologi avses en mycket djupare grund än bara de vanliga hypotetiska psykiatriska tankemodellerna, genom vilka det inte effektivt kan förstås hur en människa verkligen tickar. Som ett resultat kan det genom jordisk psykologi – som den felaktigt förstås och bedrivs – inte utforskas och inte förstås vad som händer inuti människan eller i hans medvetande, vad han frisläpper ut till utsidan och tydliggör vad han bedrägligt låtsas, spelar eller ofrivilligt lever ut genom psykiska störningar och beteenden, eller vad han döljer och inte alltid låter synas.

Yanarara och Zafenatpaneach, är de viktigheter och faktorer som å ena sidan är oundärliga för att uppfatta och utarbeta personlighetsutvecklingens höga värden, och allt detta har inget att göra med karaktär på något sätt, utan endast med utarbetande, uppbyggnad och formning av den särdrag som ska bildas av alla mänsklighetens egenskaper som ska skapas och formas. Därigenom utvecklas de karaktärsenskaperna som i grunden bildar personligheten och därmed också sin mänsklighet - eller urartad omänsklighet - varigenom först då värdefaktorerna kan utvecklas, som bestämmer människans beteenden karaktär och egenskaper. Alla dessa värden - oavsett om de är negativa eller positiva - och därmed också de psykologiska detaljerna och särdragen, kännetecknar personen på ett speciellt sätt, eftersom omisskännliga identifieringsmärken bildas i honom, som kan kännas igen och fastställas av ett tränat öga och den nödvändiga förmågan till psykologiskt erkännande. Och detta är redan möjligt genom kroppshållning och gångstil, liksom av fysionomiuttrycket och även genom språkets uttrycksfullhet, de olika beteendena, det mänskliga umgänget och med alla levande varelser, liksom även genom ögonuttrycket etc.

Men om människan har utvecklat denna förmåga att observera, bör han förmodligen använda den och sin intelligens på detta sätt:

Observera, se, känna igen, fastställa och – var tyst. Ett utarbetande av ett öppet, ärligt likväl värdigt umgänge med människor och personer ska förstås som en självklarhet i allt detta, och med det har jag faktiskt sagt allt för i dag som jag tänkte att jag ännu var tvungen att förklara.

Einführung

Die Persönlichkeit, meine Persönlichkeit – Welch bedeutungsvolle Worte! Wenn ich diese beiden Worte langsam und mit Bedacht ausspreche, denke ich an Verantwortung, Achtung, Respekt, Liebe, Freude und Glück. Es ist es wert, sich über die eigene wie im allgemeinen über die Persönlichkeit Gedanken zu machen. Die Fragen, die dabei auftauchen, können wir in der ‹Lehre der Wahrheit, Lehre der Schöpfungsenergie, Lehre des Lebens› finden. Eine der wichtigsten Fragen für mich lautet: Wann und wo beginnt die Entwicklung der Persönlichkeit?

Der Mensch beginnt sein aktuelles Leben eigentlich am 21. Tag nach der Zeugung im Mutterleib und nicht wie verschiedentlich anders behauptet wird, am Tag der Zeugung oder bei der Geburt. An diesem Tag reinkarniert die Schöpfungsenergie in den Embryo und belebt ihn gemeinsam mit dem sich inkarnierenden Bewusstsein und der Persönlichkeit, beide neu und unbelastet, vom Gesamtbewusstseinsblock im Jenseitsbereich geschaffen. På denna dag återföds den kreativa energin i embryot och återupplivar det tillsammans med det inkarnerande medvetandet och personligheten, både nya och obeträngda, skapade av det övergripande medvetandeblocket i livet efter detta. Diese drei Faktoren, die Schöpfungsenergie, das Bewusstsein und die Persönlichkeit sind der Grundstein für das Leben des Menschen mit der Aufgabe der bewussten Evolution. Diese grundlegende Aufgabe wird aber leider vom Menschen oft vernachlässigt, weil er es nicht besser weiss, oder weil es ihm nicht gelehrt wurde. Die ersten Jahre in unserem Leben sind sehr wichtig und prägend. Die Eltern bzw. die Erziehungsberechtigten und das ganze Umfeld haben einen enormen Einfluss auf die Entwicklung des Babys bzw. des Kleinkindes, da sie ihm das Leben ‹praktisch vorleben› und deren Einfluss viel grösser ist, als sie es sich oft vorstellen. In diesen ersten Jahren beginnt die Bildung der Persönlichkeit, Schritt für Schritt. Der heranwachsende Mensch nimmt sich und sein Umfeld immer bewusster wahr. Für kleine Kinder ist ihr Zuhause das Nonplusultra, sie denken, so ist es ‹normal›, auch wenn es sehr häufig nicht gut und problematisch ist. Mit der Zeit entwickeln sich das Bewusstsein und die Persönlichkeit immer weiter, und zwei wichtige Aspekte gewinnen immer mehr Bedeutung, die Selbsterziehung und die Selbstverantwortung; aber auch hier fehlt oft die belehrende Begleitung im jungen Alter – und oft auch bei schon älteren Menschen.

Der/die heranwachsende Jugendliche möchte gern seine/ihre Entscheidungen treffen, seine/ihre Gedanken in die Tat umsetzen, eigene Wege gehen, sich abgrenzen, Neues ausprobieren usw. Ob der Mensch es wahrnimmt oder nicht, er bildet seine Persönlichkeit immer weiter, sein ganzes Leben lang. Leider ist der materielle Wert viel präsenter als der schöpferische, der oft sehr verkümmert ist. Es gibt Kurse, die die Anleitung liefern: Wie werde ich gesund, wie komme ich zu Reichtum, wie werde ich schlank, wie werde ich erfolgreich.

Es gibt Tanzkurse, Kochkurse, Nähkurse, Fitnesskurse usw. usf. Der Mensch ist oft so beschäftigt, dass er nicht einmal merkt, wie er am Sinn des Lebens vorbeilebt. Es lohnt sich innezuhalten und den wahren Sinn und Wert des Lebens zu suchen und zu finden. Mir ist ein Satz wichtig geworden: «Was der Mensch sucht, das wird er finden.» Die Wahrheit ist aber die, dass das materielle Leben mit dem Körper vergehen wird. Natürlich sind unsere Gesundheit und die materiellen Bedürfnisse von Bedeutung, aber die bewusste Entwicklung der Persönlichkeit darf nicht vernachlässigt werden. Da stellt sich die Frage: «Was ist sie, wie kann ich sie in guter Weise formen und Einfluss auf die positive Entwicklung meiner Persönlichkeit nehmen?»

Die Ausführung, die uns BEAM (‹Billy› Eduard Albert Meier) im 765. Kontaktbericht darbietet, gibt uns eine gute Erklärung und zeigt, wie komplex unsere Persönlichkeit ist und welchen Einfluss sie auf den Lebensverlauf hat. Mich hat dieser Text sehr angesprochen und zum Nachdenken angeregt.

Maria Friedel, Deutschland

Die Persönlichkeit

Ihre Bildung und ihr Wert für die Evolution des Menschen

Auszug aus dem 765. Kontakt vom Mittwoch, 3. Februar 2021, 22.57 Uhr

Erklärung von <Billy> Eduard Albert Meier, BEAM

Billy: Was nun das Bewusstsein, die Persönlichkeit und den Charakter betrifft, so ist folgendes dazu zu erklären:

Die irdische Psychologie und Philosophie haben leider bis heute noch immer keine Erkenntnis, wie sie auch noch keine Einsicht in bezug darauf gewonnen haben, was unter den Werten Bewusstsein, Persönlichkeit und Charakter zu verstehen ist.

Folgedem wissen sie auch heute noch immer nicht, dass der Charakter des Menschen nicht ein Bestandteil der Persönlichkeit und dieser auch nicht in diese integriert ist. Was diesbezüglich fälschlich seit alters her durch die diversen Philosophien und Psychologierichtungen ersonnen und ‹gelehrt› wurde und noch heute wird, ist leider falsch und entspricht einer Irrlehre sondergleichen. Und dies ergibt sich durch ein menschliches Erinnerungsprodukt in Form einer erstellten Hypothese, resp. einer unbewiesenen Annahme, Aussage, Auffassung, Meinung, Ahnung, Vermutung und Spekulation, die fälschlich für sich in Anspruch nimmt, richtig und korrekt zu sein, obwohl sie grundfalsch ist. Dabei wird exakt das Gegenteil, eben das real Wirkliche, nicht einmal nur ideenmässig fakultativ in Betracht gezogen, folglich die in die Hypothese verrannten Wissenschaften der Psychologie und Philosophie vehement jede reale Erklärung hinsichtlich dessen bestreiten, was das Bewusstsein, die Persönlichkeit und der Charakter effectiv sind. Also wird auch derbezüglich, wie diese aufgebaut und in welcher Art und Weise sie im Menschen erschaffen werden, nur an dem festgehalten, was seit jeher als Falschlehre verbreitet wird.

Infolge ihres Unwissens und ihrer Unkenntnis bestreiten die Psychologie und die Philosophien krampfhaft die reale Wirklichkeit und suchen durch das Durchsetzen ihres Glaubens an die Hypothese die reale Wahrheit zu unterdrücken. Und dies wird besonders vehement getan, seit die Psychologie im 19. Jahrhundert ihren Durchbruch geschafft hat, folglich seither erst recht die Hypothese in bezug darauf falsch definiert und missgelehrt wird, was das Bewusstsein, die Persönlichkeit und der Charakter des Menschen wirklich sind und wie und wodurch sie entstanden und wohin sie belangen.

Wie seit eh und je wird durch die Psychologie und Philosophie versucht, die gesamten Hypothesen der Wissenschaften als effectives Wissen darzustellen, und zwar obwohl vielfach nicht effective wahre Erkenntnisse, sondern nur falsche Erklärungsformen infolge Vermutungen resp. Hypothesen gegeben sind, die oft Jahrzehnte oder gar Jahrhunderte ‹gepflegt› werden, ehe sie als richtig oder falsch bewiesen werden können. Während all dieser Zeit jedoch wird stur eine Richtigkeit einer Sache behauptet, obwohl sie nur einer Hypothese entspricht, die sowohl in bezug auf eine Richtigkeit einer Wahrscheinlichkeit ebenso entsprechen kann, wie auch einer Unwahrscheinlichkeit. Grundsätzlich wird dies jedoch von den Hypothetikern durch fadenscheinige und angeblich logische Aussagen bestritten, um ihr Unwissen und Unverstehen zu kaschieren. Eine falsche Aussage, die in Wirklichkeit nur auf einer völlig falschen und erfundenen Vermutungsbehauptung beruht, die jedoch zur Gläubigkeit führt und demgemäss formuliert wird, bleibt und entspricht jedoch trotzdem nur eine unbewiesene Annahme, Vermutung und eben eine Hypothese, der eine Gültigkeit herbeizureden versucht wird, um sie als Richtigkeit zu verifizieren, wodurch sie als geeignet erscheinen und richtig erklärt werden soll.

Die Philosophie und Psychologie entstanden bereits vor sehr langer, uralter Zeit in fernster Vergangenheit, und zwar führt das Ganze bereits zu den ersten denkenden Menschen in der Urzeit zurück, als damals die ersten urtümlichprimitiven Menschenformen der ersten Denkweisen fähig wurden. Dies, während die heutige Psychologie nur eine kurze Geschichte aufweist, die offiziell erst im 19. Jahrhundert begann, wobei diese Disziplin aber aus den Wurzeln der Frühpsychologie herauswachsen konnte, die sich seit dem Aufkommen der Urmenschen über Jahrmillionen bis in die heutige Zeit entwickelte und die, wie ich erwähnte, weit in die Vergangenheit zurückreicht, jedoch heute als anerkannte Wissenschaft und als Berufsbezeichnung mit einem Mastertitel ‹gekrönt› wird, wenn zuvor ein Bachelorabschluss bestanden wird. Die philosophisch und psychologisch bedingten falschen und irreführenden Hypothesen, die in der heutigen ‹modernen› Zeit bezüglich einer Definition des Bewusstseins und der Persönlichkeit kursieren, spukten bereits seit alters her in den Gehirnen der Menschen herum, und zwar insbesondere in bezug auf die Psychologie und Philosophie. Dadurch sind weitreichende und immer seltsamere Hypothesen und Phantasieblüten daraus entstanden, die irreführender nicht sein können und etwas ‹erklären›, was in realer Wirklichkeit nicht so oder eben effectiv anders ist als alles ‹erklärt›, dargestellt und ‹verstanden› wird. Nun, Tatsache ist, dass sich die Menschen seit Urzeiten mit psychologischen Fragen beschäftigen, und dies besonders in wissenschaftlicher Weise seit dem 19. Jahrhundert, wobei diese Wissenschaft selbst jedoch eben noch jung ist und erst begann, als sich die Menschen auf die naturwissenschaftliche

Suche nach dem machen, was die Menschen im Innersten ausmacht. Daher weist die Psychologie zwar eine lange Geschichte bis in die fernste Vergangenheit bis hin zu den ersten Menschen auf, doch hat sie trotzdem nur eine sehr kurze Geschichte seit ihrer wissenschaftlichen Grundlegung im 19. Jahrhundert, als die wissenschaftliche Gedächtnisforschung begann, und zwar Jahrtausende später nach den Urzeiten, als die ersten primitiven Menschen sich mit ersten psychologischen Fragen befassten, jedoch von Psychologie noch nicht die geringste Ahnung hatten. Nun, wenn eine Vermutung resp. Hypothese in eine Form einer als logisch deklarierten Aussage formuliert wird, obwohl es sich nur um eine Annahme oder gar um eine pathologisch bedingte irreführende und bewusstseinsverkümmerte Phantasie handelt, wie beim Glauben an einen Gottschöpfer, so kann dies nicht nur nicht bewiesen und nicht verifiziert werden, sondern ist klar als Wahneinbildung erkennbar und kann gemäss klarem Verstand und klarer Vernunft keine Gültigkeit haben, aber trotzdem geeignet sein, um unbewussterweise selbstbetrügerische Visionen und Erscheinungen aller Art hervorzurufen, die durch den Wahnglauben ebenso durch Selbstbetrug als wahr und echt gewährt und erklärt werden. Dies, weil durch den Glaubenswahn die effective reale Wirklichkeit nicht mehr erkannt wird, geschweige denn, dass noch das notwendige Verständnis in bezug auf die Wahrheit gewonnen werden kann, und zwar auch in der Hinsicht – weil es ja explizit bei allem bisher Gesagten besonders um die Persönlichkeit des Menschen geht –, dass in bezug auf die Frage, woraus und aus welchen Faktoren die Persönlichkeit des Menschen besteht, folglich diesbezüglich völlig falsche Voraussetzungen angenommen und zur falschen Beurteilung benutzt werden. Seit eh und je werden die alten und neuen Philosophen und auch die neuesten der Gegenwart herangezogen und diesen sinnlos nachgeplappert, was sie sich als Faktor Persönlichkeit zusammenphantasiert haben, ohne auf den springenden Punkt zu kommen und zu verstehen, was die Persönlichkeit effectiv verkörpert. Auch die neuesten Philosophen und Psychologen plappern nur den althergebrachten Falschlehren nach, ohne sich selbst um die reale Wirklichkeit zu bemühen, um endlich herauszufinden, was die Persönlichkeit des Menschen effectiv ist und was nicht, worauf sie fundiert und wie sie gebildet wird, vor allem aber auch, wie sie funktioniert und dass sie nichts mit dem Charakter zu tun hat.

Die Persönlichkeit ist nicht das Ergebnis von Charakter, Verhalten und deren Bewertung, wie irrtümlich von der gesamten irdischen Psychologie und Philosophie angenommen und behauptet wird, denn die Persönlichkeit umfasst sehr viele andere Aspekte, die aus einer grossen Zahl verschiedener individueller und anthropologischer Grundlagenmerkmale bestehen, die in jeder Beziehung das gesamtumfängliche Menschseinverhalten bestimmen. Die umfassende

Individualität in ihrer gesamten ausgeprägten Unverwechselbarkeit und Divergenz resp. Entgegensetzbarkeit und Auseinandersetzbarkeit sämtlicher Wesensfaktoren bildet den effektiven Grundstock der Persönlichkeit des Menschen, die als absolute Besonderheit und Einzigartigkeit das menschliche Bewusstsein zum Ausdruck bringt. All die vielen Wesensfaktoren als verstand-vernunft-erkennbare und damit feststellbare, besondere, einzigartige und nur einem verstand-vernunftbegabten Wesen eigens naturvorgegebenen Faktoren machen es dem Menschen möglich, sich durch eigene evolutive Bemühungen seine ureigene Persönlichkeit zu schaffen, die einmalig, besonders, einzigartig und niemals gleicherart wie die eines anderen Menschen ist. Die Grundsatzvoraussetzungen von Persönlichkeitsfaktoren zur Bildung einer Persönlichkeit entsprechen bestimmten Werten von Wesensarten, die jeder Mensch von Grund auf selbst zu erarbeiten hat, und durch die er – wenn alle Werte richtig und evolutiv erarbeitet und ausgearbeitet werden – diese umsetzt und zu seiner ihm alleinigen eigenen Persönlichkeit formt. Diese bedarf jedoch nicht nur einer einfachen Entwicklung, sondern auch einer gesunden Psychologieschulung, denn daraus bildet sich dann ein nur dem betreffenden Menschen eigenes, effektiv individuelles Persönlichkeitsbild, das mit persönlichen Emotionen und sonstig allen Aspekten daraus hervorgeht, mit sehr vielfältigen Bedeutungen und Wirkungen usw.

Alles ergibt sich einzig aus den zahlreichen vielfältigen Wesensarten, die der Mensch aufarbeiten und sich zu eigenen persönlichen Werten formen muss, die dann je nach der aufgearbeiteten Anzahl und dem Stand des Resultates dem Persönlichkeitswert entsprechen. Die gesamte hohe Anzahl von rund 100 der zur Persönlichkeitsentwicklung erforderlichen Wesensarten bedingen eine fortlaufende bewusst-gedankenintensive Auf- und Ausarbeitung, die beim grundsätzlich lebenslang andauernden Lernvorgang die Persönlichkeit stetig wertig stärkend weiterentwickeln. Dabei ist jedoch von Bedeutung, inwieweit dieser Bewusstseinsentwicklungsprozess und damit grundlegend auch der Persönlichkeitsentwicklungsprozess in bewusster Art und Weise gepflegt und durchgeführt werden. Leider ist diesbezüglich die Tatsache die, dass seit alters her nur eine geringe Minorität sich bewusst um ihre Persönlichkeitsentwicklung und deren Pflege sowie die Bewusstseinsentwicklung bemüht, während das Gros aller Völker diese lebenswichtige evolutive Entwicklungsnotwendigkeit sträflich vernachlässigt, dumpf dahinlebt und sich nichtslearnend durch gleichartig gesinnte Volkführende dahintreiben und zudem ausbeuten lässt.

Leider bemüht sich effektiv nur ein sehr geringer Teil der Menschen der Erde, aus persönlichem und menscheitsgemeinsamem Interesse, wie auch zum Wohl und Frieden sowie zum Fortschritt der gesamten Erdenmenschheit, um bewusst das

Erlernen und Entwickeln eines äusserst wichtigen Bewusstseinsstandes und damit auch eine hochwertige evolutive Persönlichkeitsentwicklung zu fördern. Das Unterlassen oder nur halb- oder teilweise Entwickeln des Bewusstseinszustandwertes sowie der Persönlichkeit führt zwangsläufig nicht nur zu gravierenden Mängeln in bezug auf Verstand und Vernunft, sondern in erster Linie zur Vernachlässigung in bezug auf die Intelligenz-Entwicklung. Und exakt und explizit ist das auf einen hohen Bewusstseinsgrad bedingte Intellektum der massgebende Energiefaktor, der den Verstand, die Vernunft und damit auch das Erfassen, Entscheiden, Auswerten und Handeln bestimmt sowie die gesamte Art, den Zustand und den Wert der Persönlichkeit sowie deren Wirken auf die gesamte Lebensführung, wie folgedem auch in bezug auf den Aufbau und die Entwicklung des Charakters und all dessen Eigenschaften. Und dies ist explizit einzig und allein die Aufgabe und das Wirken der Persönlichkeit, die durch eine 77wertige Eigenschaftenentwicklung zu dem wird, was sie ist, um dann durch all ihre entwicklungsgemäss gewonnenen Werte – separatisiert von ihnen – den Charakterblock mit all seinen Eigenschaften zu schaffen.

Und zwar erfolgt dies gemäss all den von der Persönlichkeit ureigens selbst aus den 77 Faktoren heraus in guten oder schlechten, besten, halbwertigen oder nichtig erarbeiteten Persönlichkeitswerten oder Persönlichkeitsunwerten, die sich im Charakter und dieser wiederum im Bewusstseinsblock ablagern, um dann selbständig positiv oder negativ wirkend tätig zu sein, und zwar je nachdem, wie sich gemäss der Persönlichkeitswerte im Bewusstsein positive oder negative Impulse bilden, die vom Charakter aufgenommen werden und gemäss dessen Eigenschaften selbständig auf das Verhalten des Menschen einwirken und er die betreffenden Charaktereigenschaften in Bewegung setzt und nach aussen im Positiven oder Negativen auslebt. Zu erklären ist weiter, dass die beiden genannten hohen Werte, die Bewusstseinsentwicklung sowie die Persönlichkeitsentwicklung, in keinerlei Weise mit dem Charakter oder mit irgendwelchen seiner Eigenschaften in irgendeinem Zusammenhang stehen, folglich der Charakter weder das Bewusstsein noch die Persönlichkeit bildet noch diese verkörpert.

Folgedem sind das Bewusstsein und die Persönlichkeit resp. die Persönlichkeitshaltung und Bewusstseins haltung nicht charakterbedingt, denn grundsätzlich werden der Charakter und dessen Eigenschaften, wie auch die daraus resultierenden Verhaltens- und Handlungsweisen erst durch den notwendig erarbeiteten Stand des Bewusstseins und die sich gesamthaft daraus entwickelte Persönlichkeit gebildet und geformt. Und dies erfolgt je gemäss der folgerichtigen resp. logischen Verarbeitung und der sich daraus ergebenden Entwicklung aller vielfältigen 77 Wesensarten, die zur Persönlichkeitsentwicklung von Natur aus

vorgegeben sind und alle in ihren vielen einzelnen Inhaltswerten aufgearbeitet, entwickelt und geformt werden müssen.

Werden alle diese hohen Werte jedoch nicht bewusst verarbeitend aufgenommen und folgedem auch nicht bewusst entwickelt und gepflegt, dann erfolgt nur eine naturgemäss vorgegebene arkane resp. dem Bewusstsein unzugängliche und sozusagen verschwiegene und dadurch auch mindere und unpräzise sowie orphische resp. nebulöse Persönlichkeitsentwicklung ohne auffällige Sonderwerte.

Und das entspricht einer niedrigen Entwicklung der Persönlichkeit, wie diese in der Geheimwissenschaft resp. in deren «Arkane Lehre» beschrieben wird, wie auch das Moment der Persönlichkeitserkennung beim Menschen. Das bedeutet, dass – insofern der einen anderen Menschen beobachtende Mensch einer klaren und genauen Beobachtung sowie der notwendigen psychologischen Fähigkeiten und Kenntnisse mächtig ist – er den Persönlichkeitszustand seines Nächsten erkennen und erfassen kann. Dies einerseits, wie andererseits auch dessen Bestreben und Bemühungen, die er in der Vergangenheit in bezug auf den

Persönlichkeitsentwicklungszustand aufgewendet hat, inwieweit er aber auch gegenwärtig und in der Zukunft seine Bemühungen und Bestrebungen für seine Persönlichkeitsentwicklung einsetzen wird. Der Persönlichkeitsentwicklungszustand des Menschen verkörpert alle Werte und Unwerte seiner Persönlichkeit in bezug auf alles und jedes. Ein niedriger oder hoher Persönlichkeitszustand entspricht folglich etwas Negativem oder Positivem, wie sich ganz zwangsläufig auch ein niedriger oder hoher Bewusstseinszustandswert ergibt, wodurch auch der Charakter und dessen Eigenschaften geformt werden, der ja ein Produkt der Persönlichkeit und des Bewusstseins ist. Das bedeutet z.B., dass etwas Negatives oder Falsches, was durch übersteuerte Regungen der Gedanken, Gefühle und der Psyche schädlich – unter Ausschluss und Umgehung der Persönlichkeit und des Bewusstseins – direkt auf den Charakter einwirkt, wodurch keine persönlichkeits-eigene Gedanken- und Entscheidungs- sowie Handlungsvorgänge erfolgen können. Gegenteilig ergeben sich nur irreführende und jede Selbstinitiative abwürgende Indoktrinationen, die, bedingt durch irgendwelche Aussen-, Umwelt- oder Glaubenseinflüsse, jedes selbständige Denken, Entscheiden und Handeln des Menschen verhindern und abwürgen.

Infolge der dabei auf ihn einwirkenden Glaubensperfidie wird ihm das jedoch nicht bewusst, folglich er unbedacht und blindlings dem Ganzen dementsprechend Folge leistet, wodurch er seine für ihn unkontrollierbaren niedrigen Charaktereigenschaften und Ausartungen usw. auslebt. Dies, indem er seine niedrigen Instinkte, die er ausserhalb jeder Kontrolle seines Bewusstseins und seines Unbewussten bildet, gedankenlos in sich regen und aufwallen lässt, weil er seine Bewusstseins- und Persönlichkeitsbildung vernachlässigt und nicht

wahrzunehmen vermag, dass er durch fremdgesteuerte Kräfte irgendwelcher Art handelt und folglich jeglichen persönlichen Schaltens und Waltens unfähig ist.

Die 77fältigen Wesensarten, die zur Bewusstseinsentwicklung, wie auch zur Persönlichkeitsbildung unumgänglich sind und genutzt werden müssen, sollen nachfolgend grossteils aufgeführt werden, damit sie von Grund auf in bezug auf den Aufbau des Bewusstseins sowie zur Entwicklung der Persönlichkeit ausgearbeitet werden können, um dann dem Erlernen gemäss die bewusst erschaffene wertige Persönlichkeit zur guten und gerechten Lebensführung zu nutzen.

1. Wesensart der Eigenarten resp. Eigentümlichkeit des körperlichen Verhaltens
2. Wesensart der Natur der Menschenwürdigkeit, des Menschseins
3. Wesensart der Denkweise, Gefühle und Psyche
4. Wesensart der kooperativen Dominanz
5. Wesensart der Konversationsfähigkeit
6. Wesensart der Zurückhaltung
7. Wesensart der Zufriedenheit
8. Wesensart der Ausgeglichenheit
9. Wesensart der Selbständigkeit
10. Wesensart der Beziehungen
11. Wesensart der Spontanität
12. Wesensart der Ungezwungenheit
13. Wesensart der Aktivität
14. Wesensart der Ernsthaftigkeit
15. Wesensart der Motivationsfähigkeit
16. Wesensart der Emotionen
17. Wesensart der Selbststeuerung
18. Wesensart von Verstand und Vernunft
19. Wesensart der Emotionen
20. Wesensart der Selbstentwicklung
21. Wesensart der Kreativität
22. Wesensart des Intelligenz
23. Wesensart der Selbstwahrnehmung
24. Wesensart der Selbstkonzeptionierung
25. Wesensart der Widerstandfähigkeit
26. Wesensart der Selbstbestimmung
27. Wesensart der Zielsetzung

28. Wesensart der Selbstbelehrung
29. Wesensart der Selbsterziehung
30. Wesensart der Selbstführung
31. Wesensart der Ehrung und Würdigung
32. Wesensart der Fähigkeiten
33. Wesensart der Artung – Ausdruckfähigkeit
34. Wesensart der Gedankenfolgerichtigkeit
35. Wesensart der Operationalisierung
36. Wesensart der Rationalisierung
37. Wesensart der Korrelation zwischen Existenz und Nichtexistenz = Leben und Tod
38. Wesensart der Selbstbeurteilung
39. Wesensart der Selbstdisziplin
40. Wesensart der Selbstehrlichkeit
41. Wesensart der Selbststabilität
42. Wesensart der Selbstbeherrschung
43. Wesensart der Selbstwürde
44. Wesensart der Mitfühlbarkeit
45. Wesensart der Aufmerksamkeit
46. Wesensart der Selbstgestaltung
47. Wesensart der Selbstbewusstseinsentwicklung
48. Wesensart der Kontemplation
49. Wesensart der Selbstethik
50. Wesensart der Achtsamkeit
51. Wesensart der Selbsterkennung
52. Wesensart der Selbsterfüllung
53. Wesensart der Selbsterfahrung
54. Wesensart der Selbstbildung
55. Wesensart der Selbstregelung
56. Wesensart der Selbstberatung
57. Wesensart der Selbstkultivierung
58. Wesensart der Bewusstseinsentwicklung
59. Wesensart der Selbststrategieentwicklung
60. Wesensart der Selbstbewusstheit
61. Wesensart der Selbstentscheidung
62. Wesensart der Aufgeschlossenheit
63. Wesensart der Offenheit

64. Wesensart der Schweigsamkeit
65. Wesensart der Selbstdiagnostik
66. Wesensart der Lebenserfahrung
67. Wesensart der Extraversion
68. Wesensart der emotionalen Stabilität
69. Wesensart der Gewissenhaftigkeit
70. Wesensart der Verträglichkeit
71. Wesensart der Verschlossenheit = Schweigsamkeit
72. Wesensart des Introvertierten und Extrovertierten
73. Wesensart des Sprachgebrauchs
74. Wesensart der Moralität/Sittlichkeit
75. Wesensart der Erlebensfähigkeit
76. Wesensart der Selbsterhaltung
77. Wesensart der Folgerichtigkeit/Logik

Weiter sind nebst den zu erarbeitenden 77 Wesensarten zur Persönlichkeitsbildung noch die 7 Wesensarten der Bildung der Selbstsekurität resp. des Strebens nach unwandelbarer Sicherheit zu erarbeiten, die ihren unumgänglichen Wert als Kardinalpunkt der ganzen Lebensorientierung zum Ausdruck bringen.

Bildung der Selbstsekurität

1. Wesensart der Konsequenz
2. Wesensart der Empathie
3. Wesensart der Einsicht
4. Wesensart der Bescheidenheit
5. Wesensart der Nachsicht
6. Wesensart der Treue
7. Wesensart der Langmut

In fortlaufender Folge der Erarbeitung der 77 Wesensarten zur Persönlichkeitsbildung und der 7 Wesensarten zur Bildung der Selbstsekurität sind 21 weitere Werte zur Bildung der Besonnenheit ebenfalls unumgänglich in ihren weitumfassenden Werten bestmöglich zu erarbeiten, und zwar folgende:

Bildung der Besonnenheit

1. Lebensbejahungssinn
2. Empfindungssinn
3. Selbsthandlungsfähigkeitssinn
4. Lebenskooperationssinn
5. Realitätserkennungssinn
6. Selbstverantwortungssinn
7. Genügsamkeitssinn
8. Effizienzbedachtsamkeitssinn
9. Gedankenkontrollssinn
10. Harmoniefähigkeitssinn
11. Feinsinnigkeitssinn
12. Pflichtbewusstseinsinn
13. Rationalitätssinn
14. Objektivitätssinn
15. Selbständigkeitssinn
16. Unbeirrbarkeitssinn
17. Friedfertigkeitssinn
18. Verantwortungssinn
19. Wahrheitssinn
20. Einfühlsamkeitssinn
21. Zielorientierungssinn

Diese gesamthaft 105 Bildungsfaktoren entsprechen bei deren Aufarbeitung zur Werterstellung dem bestmöglichen Grundstock für das Persönlichkeitslebensprinzip, demgemäss der Mensch sein Leben führt und in ständigem Lernen sich bewusstseinsmässig und wissend bis an das Ende seiner Tage weiterentwickelt. Doch die vorgenannten 105 Werte entsprechen nur den Grundvoraussetzungen der Persönlichkeit und formen diese in ihren Grundzügen, denn nebst diesen fallen noch sehr viele weitere und ähnliche Lernfaktoren an, die sich jedoch nach und nach im Verlauf des Lebens ergeben und je nachdem bewusst aufgearbeitet werden – oder nicht. Was nun die Psychologieaspekte anbelangt, die bei der Persönlichkeitsentwicklung auch eine grosse Rolle spielen, dazu hat vermutlich wohl jeder Mensch seine eigenen Vorstellungen, so jedenfalls sehe ich

das. Wenn ich aber diesbezüglich die Gilde der Psychologen und deren schwammiges Bild ihrer Psychologieansichten betrachte, dann sieht es nicht besser aus als allgemein bei den gesamten in bezug auf Psychologie ungebildeten Menschen.

Von besser kann keine Rede sein, denn genau betrachtet, werden von vielen Psychologiegelehrten noch hirnrissige Unsinnigkeiten erfunden und «erklärt», die effectiv hirnverpulvernd sind und offenlegen, wie wenig Menschenkenntnis, geschweige denn Persönlichkeitskenntnisse sie aufweisen. Gesamthaft – und das behaupte ich nicht, sondern weiss es – haben sie alle nicht einmal eine Ahnung davon, was die Persönlichkeit des Menschen überhaupt ist, woraus sie besteht und durch welche und wie viele Faktoren sie vom Menschen erschaffen und aufgebaut werden muss. Dazu, wenn überhaupt, erklärt in der Regel jeder Mensch etwas anderes, was die Psychologie sein soll, denn wenn man danach fragt, dann gibt jeder eine eigene «Irgendwie-Antwort», weil keine klare Definition gegeben werden kann, und zwar eben darum nicht, weil alles nur auf Hypothek ersonnen ist und nicht auf Wirklichkeit und Wahrheit beruht. Was daher Psychologie wirklich ist, muss von der Psychologiewissenschaft tatsächlich erst ergründet werden, doch dazu müssen viele der alten «Erkenntnis se», Behauptungen und sonstigen Kamellen weggeworfen werden, um dann neues und effectiv wirkliches und wahrheitliches Wissen zu erschaffen. Die gängige Definition der Psychologie, die als «Die Wissenschaft vom Erleben und Verhalten des Menschen» kursiert und hochgelobt wird, ist leider nicht das Nonplusultra, wie das an den Säulen des Herakles angebracht worden sein soll, um bei der Meerenge des Mittelmeeres zwischen Nordafrika und Gibraltar das Ende der Welt zu markieren. Das Erleben und Verhalten des Menschen und alle damit verbundenen physischen und psychischen Aspekte entsprechen einer äusserst dehnbaren Definition, denn sie schliesst alles ein, was der Mensch ist, was und wie er denkt, wie auch, wie er seine Gedanken und Gefühle und damit die Psyche formt, wie er seine Moral pflegt, wie er seine Verhaltensweisen formt, wie und was seine Mentalität ist, und wie er seinen Verstand und seine Vernunft und sein Intellektum nutzt, wie er aber auch sein Handeln ausführt. Gesamthaft ist zur wertigen psychologischen Beurteilung des Menschen auch all das notwendig und unumgänglich, was gesamthaft auch seine Persönlichkeit ausdrückt. Wird die Psychologie als Beurteilungsfaktor des Menschen genaugenommen, dann kann das Ganze nur dann in effectiv richtiger Weise erfolgen, wenn auch die Bewusstseins-, Einfühlsamkeits-, Sozial-, Mitgeföhls-, Ethik- und Naturverbundenheitsmodelle usw. in Betracht gezogen und ausgewertet werden. Das jedoch ist einerseits bei der irdischen Psychologiewissenschaft völlig unbekannt, wie ihr andererseits auch die gesamten zu einer psychologischen Beurteilung eines Menschen notwendigen Grundregeln

fehlen, nämlich die aus- gearbeiteten Resultate sämtlicher 77 Wesensarten, die unumgänglich wichtig sind und der Beachtung und Auswertung bedürfen.

Diese Faktoren entsprechen den effectiven sowie unumgänglichen Wichtigkeiten zur Erarbeitung einer Psychoanalyse, weil einzig aus allen diesen Multiplikatoren die notwendige Erkenntnis und das Verstehen sowie das erforderliche Wissen und alle Informationen zur Bestimmung der Persönlichkeit und des Zustands des Bewusstseins, der Gedanken-Gefühlswelt und der Psyche aller real-wirklichen Werte erkannt, verstanden und zu einer wahrheitlich-richtigen Bewertung und stimmigen psychologischen Analyse zusammengefügt werden können.

Doch auch dies ist der irdischen Psychologiewissenschaft ebenso unbekannt, wie die Unverzichtbarkeit in bezug auf die Erkenntnisse der Gesamtheit aller bewusstseinsmässigen Eigenschaften und Persönlichkeitsmerkmale eines Menschen oder eines anderen Lebewesens. All diese Eigenschaften beinhalten nebst vielartigen Impulsen speziell – wie erklärt – die Gedanken und Gefühle, wobei durch die Gefühle die Persönlichkeit beeinflusst und diese dadurch geformt und geprägt wird. Nebst dem gehen daraus sämtliche individuellen bewusstseinsmässigen Fähigkeiten hervor, somit also unter anderem auch das Denkvermögen, Gefühlsvermögen, die Emotionen und die Lernfähigkeit, wie weiter auch das Wahrnehmungsvermögen, die Motivation und Empathie so wie Wissen, Intuition, Phantasie, Träume, Dichtkunst, Freude, Trauer, Wünsche und Fertigkeiten usw.

Um all das jedoch zu verstehen und auch nachvollziehen zu können, bedarf es vielem mehr als nur dessen, was die irdische Psychologiewissenschaft lehrt und sich damit überheblich meint. Tatsache ist nämlich, dass die effective Psychologie in viel tiefere Gründe belangt als nur in übliche hypothetische psychiatrische Denkmodelle, durch die nicht effectiv verstanden werden kann, wie ein Mensch wirklich tickt. Folgedem kann durch die irdische Psychologie – wie diese eben fälschlich verstanden und betrieben wird – auch nicht ergründet und nicht verstanden werden, was im Inneren des Menschen resp. in seinem Bewusstsein vorgeht, was er nach aussen freigibt und erkennen lässt, was er täuschend vorgibt, spielt oder durch psychische Störungen und Verhaltensweisen unfreiwillig nach aussen lebt, oder was er verbirgt und nicht immer sehen lässt. Das, Yanarara und Zafenatpaneach, sind die Wichtigkeiten und Faktoren, die einerseits zur Persönlichkeitsbildung als hohe Werte zu erfassen und auszuarbeiten unumgänglich sind, und all das hat in keiner Art und Weise irgendetwas mit dem Charakter zu tun, sondern einzig und allein nur mit der Ausarbeitung, dem Aufbau und der Prägung der zu bildenden Eigentümlichkeit aller eigens zu erschaffenden und wertig zu formenden Eigenschaften des Menschseins. Dadurch werden die Wesensmerkmale entwickelt, die grundlegend die Persönlichkeit bilden und damit

auch deren Menschlichkeit – oder ausgeartete Unmenschlichkeit – zum Ausdruck bringen, wodurch dann erst die Wertfaktoren entwickelt werden können, die als Charakter die Verhaltensweisen und Wesensmerkmale des Menschen bestimmen. Alle diese Werte – ob negativ oder positiv –, und damit auch die psychologischen Einzelheiten und Sonderheiten, zeichnen den Menschen in besonderer Weise, denn es bilden sich bei ihm unverkennbare Erkennungszeichen aus, die sich durch ein geschultes Auge und das notwendige psychologische Erkennungsvermögen erkennen und feststellen lassen. Und dies ist allein schon möglich durch die Körperhaltung sowie Gangart, wie auch durch den Physiognomie-Ausdruck und auch durch die Sprachausdruckfähigkeit, die diversen Verhaltensweisen, den mitmenschlichen Umgang und den mit allen Lebewesen, wie aber auch durch die Augenexpression usw.

Hat der Mensch jedoch dazu diese Beobachtungsfähigkeit erarbeitet, dann sollte er sie und sein Intelligenz in der Art wohl nutzen:

Beobachten, sehen, erkennen, feststellen und – schweigen. Ein Erarbeiten einer offenen, ehrlichen sowie würdigen Menschen- und Personenumgänglichkeit sind bei alledem als Selbstverständlichkeit zu verstehen, und damit habe ich eigentlich für heute alles gesagt, was ich dachte, dass ich es noch zu erklären hätte.